

به نام خدا

نقش معلمان در تربیت اخلاقی و ارزش محور دانش آموزان

مؤلفان:

ایمان اکبری

لیلا محمدی

سجاد محمدپور

سینا دهقانی نیا

ایوب رحمانی

انتشارات ارسطو

(سازمان چاپ و نشر ایران - ۱۴۰۴)

نسخه الکترونیکی این اثر در سایت سازمان چاپ و نشر ایران و اپلیکیشن کتاب رسان موجود می باشد

Chaponashr.ir

شماره کتابشناسی ملی: ایران ۱۰۲۱۶۷۵۶
شابک: ۶-۲۸۵-۱۱۷-۶۲۲-۹۷۸
عنوان و نام پدیدآور: نقش معلمان در تربیت اخلاقی و ارزش محور دانش آموزان [منابع الکترونیکی: کتاب] مولفان ایمان اکبری ... [و دیگران].
مشخصات نشر: مشهد: ارسطو، ۱۴۰۴.
مشخصات ظاهری: امنبع برخط (ص۱۰۴).
وضعیت فهرست نویسی: فیبا
یادداشت: مولفان ایمان اکبری، لیلا محمدی، سجاد محمدپور، سینا دهقانی نیا، ایوب رحمانی.
یادداشت: کتابنامه.
نوع منبع الکترونیکی: فایل متنی (PDF).
یادداشت: دسترسی از طریق وب.
شناسه افزوده: اکبری، ایمان، ۱۳۶۸-
موضوع: تربیت اخلاقی
موضوع: Moral education
موضوع: معلمان -- اثر بخشی
موضوع: Teacher effectiveness
موضوع: تربیت اخلاقی -- جنبه های روان شناسی
موضوع: Moral education -- Psychological aspects
موضوع: شاگردان -- اخلاق
موضوع: Student ethics
موضوع: مدرسه ها -- جنبه های اخلاقی
موضوع: Schools -- Moral and ethical aspects
رده بندی کنگره: ۳۷۰/۱۱۴ زف / LC۷۳
رده بندی دیویی: ۳۷۰/۱۱۴
دسترسی و محل الکترونیکی: آدرس الکترونیکی منبع

نام کتاب: نقش معلمان در تربیت اخلاقی و ارزش محور دانش آموزان

مولفان: ایمان اکبری - لیلا محمدی

سجاد محمدپور - سینا دهقانی نیا - ایوب رحمانی

ناشر: انتشارات ارسطو (سازمان چاپ و نشر ایران)

صفحه آرای، تنظیم و طرح جلد: پروانه مهاجر

تیراژ: ۱۰۰۰ جلد

نوبت چاپ: اول - ۱۴۰۴

چاپ: زیرجد

قیمت: ۱۰۴۰۰۰ تومان

فروش نسخه الکترونیکی - کتاب رسان:

<https://chaponashr.ir/ketabresan>

شابک: ۶-۲۸۵-۱۱۷-۶۲۲-۹۷۸

تلفن مرکز پخش: ۰۹۱۲۰۲۳۹۲۵۵

www.chaponashr.ir

فهرست

پیشگفتار.....	۷
مقدمه.....	۹
فصل اول: مفاهیم پایه در تربیت اخلاقی.....	۱۳
تعریف تربیت اخلاقی.....	۱۴
اهمیت تربیت اخلاقی در مدارس.....	۱۵
نظریه‌های تربیت اخلاقی.....	۱۶
رابطه تربیت اخلاقی با توسعه شخصیت.....	۱۸
چالش‌ها و موانع تربیت اخلاقی.....	۱۹
فصل دوم: نقش معلمان در تربیت اخلاقی.....	۲۳
ویژگی‌های معلمان مؤثر در تربیت اخلاقی.....	۲۵
استراتژی‌های معلمان برای پرورش ارزش‌ها.....	۲۷
الگوهای رفتاری معلمان.....	۲۹
تأثیر روابط معلم و دانش‌آموز بر تربیت اخلاقی.....	۳۲
آموزش معلمان در زمینه تربیت اخلاقی.....	۳۴
فصل سوم: ارزش‌های اخلاقی مهم در مدارس.....	۳۷
احترام و همدلی.....	۳۹
صداقت و شفافیت.....	۴۰
مسئولیت‌پذیری و خودانگیختگی.....	۴۲
همکاری و مشارکت اجتماعی.....	۴۶
فصل چهارم: روش‌های تربیت اخلاقی در کلاس درس.....	۴۹
فعالیت‌های گروهی و کار تیمی.....	۵۱

۵۳	.....	مباحثه و گفتگوهای اخلاقی
۵۳	.....	مباحثه و گفتگوهای اخلاقی در تربیت اخلاقی
۵۶	.....	قصه‌گویی و استفاده از داستان‌های اخلاقی
۵۶	.....	قصه‌گویی و استفاده از داستان‌های اخلاقی در تربیت اخلاقی
۵۸	.....	فعالیت‌های عملی و تجربی
۵۸	.....	فعالیت‌های عملی و تجربی در تربیت اخلاقی
۶۱	.....	استفاده از فناوری در تربیت اخلاقی
۶۵	.....	فصل پنجم: ارزیابی و نظارت بر تربیت اخلاقی
۶۷	.....	معیارهای ارزیابی تربیت اخلاقی
۶۸	.....	ابزارهای ارزیابی تربیت اخلاقی در مدارس
۷۲	.....	نظارت بر عملکرد معلمان در تربیت اخلاقی
۷۳	.....	بازخورد و بهبود مستمر در تربیت اخلاقی
۷۷	.....	فصل ششم: چالش‌ها و فرصت‌ها در تربیت اخلاقی
۷۷	.....	چالش‌ها در تربیت اخلاقی
۷۸	.....	فرصت‌ها در تربیت اخلاقی
۷۹	.....	چالش‌های فرهنگی و اجتماعی
۷۹	.....	چالش‌های فرهنگی و اجتماعی در تربیت اخلاقی
۸۱	.....	تأثیر رسانه‌ها بر تربیت اخلاقی
۸۳	.....	فرصت‌های آموزش معلمان در زمینه تربیت اخلاقی
۸۴	.....	نقش سیاست‌گذاران در تقویت تربیت اخلاقی
۸۸	.....	نتیجه‌گیری
۹۰	.....	پیشنهادات و پاسخ و پرسش
۹۰	.....	پیشنهادات

۹۲ ..... پرسش‌ها و پاسخ‌ها

۹۷ ..... منابع

۹۷ ..... منابع فارسی

۱۰۲ ..... منابع انگلیسی

۱۰۳ ..... وبسایت‌ها

پیشگفتار

تربیت اخلاقی و پرورش ارزش‌های انسانی از اساسی‌ترین رسالت‌های نظام‌های آموزشی در همه‌ی جوامع است. اگرچه مدرسه محلی برای آموزش دانش و مهارت‌های علمی به شمار می‌آید، اما رسالت اصلی آن چیزی فراتر از انتقال محفوظات است؛ رسالتی که در پرورش روح، تقویت وجدان، ساخت شخصیت و هدایت نسل آینده به سوی فضیلت‌ها و ارزش‌های والای انسانی جلوه‌گر می‌شود.

در این مسیر خطیر، معلمان نه تنها نقش راهبران علمی، بلکه جایگاه مربیان اخلاقی و الگویی زنده از ارزش‌های انسانی را بر عهده دارند. گفتار و رفتار آنان، شیوه‌ی برخوردشان با مسائل، حتی نگاه و منش روزمره‌شان، می‌تواند بیش از هر متن درسی یا سخنرانی رسمی بر ذهن و دل دانش‌آموزان اثر بگذارد. به بیان دیگر، معلم چراغی است که با نور خویش نه تنها راه یادگیری، بلکه مسیر درست‌زیستن را روشن می‌کند.

کتاب حاضر با همین نگاه نگاشته شده است؛ تلاشی است برای واکاوی ابعاد گوناگون نقش معلم در تربیت اخلاقی و ارزش‌محور، و ارائه‌ی راهکارهایی برای تقویت این رسالت در فضای آموزشی امروز. امید است این اثر بتواند گامی هرچند کوچک در جهت ارتقای جایگاه اخلاق در مدارس و یادآوری نقش بی‌بدیل معلمان در پرورش نسل آینده باشد.

بی‌تردید این کتاب بدون راهنمایی‌های اندیشمندان حوزه تعلیم و تربیت، تجربه‌های ارزشمند همکاران فرهنگی و انگیزه‌ی درونی برای خدمت به دانش‌آموزان، به ثمر نمی‌رسید. بر خود لازم می‌دانم از همه‌ی استادان، همکاران و دانش‌آموزانی که الهام‌بخش نگارش این اثر بوده‌اند، قدردانی نمایم.

امیدوارم مطالعه‌ی این کتاب برای معلمان، دانشجویان رشته‌های علوم تربیتی، پژوهشگران و همه علاقه‌مندان به حوزه‌ی تعلیم و تربیت مفید واقع شود و بتواند چراغی فرا راه تربیت ارزش‌محور نسل فردا باشد.

مقدمه

آموزش و پرورش در هر جامعه‌ای زیربنای توسعه‌ی پایدار و شکل‌گیری هویت فرهنگی و اجتماعی آن جامعه محسوب می‌شود. در این میان، یکی از مهم‌ترین اهداف نظام‌های آموزشی، پرورش نسلی است که علاوه بر کسب دانش و مهارت‌های علمی، از نظر اخلاقی و ارزشی نیز رشد یافته و توانمند گردد. انسان بدون اخلاق، هرچند دانشمند و توانا در حوزه‌های علمی باشد، نمی‌تواند جامعه‌ای سالم و پیشرو بسازد. از همین روست که بزرگان تعلیم و تربیت، همواره بر اهمیت تربیت اخلاقی تأکید ورزیده‌اند و آن را برتر از انتقال صرف دانش دانسته‌اند.

معلمان، به‌عنوان عاملان اصلی فرایند آموزش و پرورش، نقشی بی‌بدیل در تحقق این رسالت خطیر بر عهده دارند. آنان نه تنها وظیفه‌ی آموزش محتوای درسی را بر دوش می‌کشند، بلکه به‌عنوان الگوهای عینی و عملی، رفتارها، نگرش‌ها و ارزش‌های اخلاقی را نیز به دانش‌آموزان منتقل می‌کنند. در واقع، تأثیر یک نگاه صمیمانه، یک رفتار مسئولانه یا یک تصمیم اخلاقی معلم، می‌تواند بیش از ساعت‌ها تدریس مستقیم بر ذهن و جان دانش‌آموز بنشیند.

مدرسه، به‌عنوان دومین نهاد اجتماعی پس از خانواده، محیطی است که شخصیت دانش‌آموزان در آن شکل می‌گیرد. اما آنچه به این محیط روح و معنا می‌بخشد، حضور و عملکرد معلمان است. اگر خانواده نخستین بذرهای اخلاق را در دل کودک بکارد، این معلم است که آن بذر را پرورش می‌دهد، مراقبت می‌کند و به باروری می‌رساند. بنابراین، نقش معلمان در پیوند دادن میان ارزش‌های خانوادگی و اجتماعی، بسیار اساسی و تعیین‌کننده است.

یکی از دغدغه‌های اساسی جوامع امروزی، گسترش فردگرایی افراطی، ضعف در مسئولیت‌پذیری اجتماعی و فاصله گرفتن از ارزش‌های انسانی و معنوی است. در چنین شرایطی، مدارس و معلمان بیش از هر زمان دیگری مسئولیت دارند تا با تأکید بر تربیت اخلاقی و ارزش‌محور، نسلی پرورش دهند که نه تنها توانایی علمی و فنی دارد، بلکه در عرصه‌های اجتماعی و فردی نیز به اخلاق پایبند است.

تربیت اخلاقی مفهومی چندبعدی است که شامل رشد وجدان اخلاقی، پرورش فضیلت‌های انسانی، ارتقای حس مسئولیت‌پذیری، آموزش مهارت‌های ارتباطی سالم، و درونی‌سازی ارزش‌های

اجتماعی و دینی می‌شود. این ابعاد تنها از طریق کتاب‌های درسی منتقل نمی‌شوند، بلکه نیازمند الگوسازی رفتاری، محیط حمایتی و تعاملات سازنده میان معلم و دانش‌آموز هستند.

از دیدگاه بسیاری از فیلسوفان و اندیشمندان تعلیم و تربیت، معلم تجسم عینی ارزش‌هاست. سقراط در محاورات خود بر اهمیت الگو بودن مربی تأکید می‌کرد، فارابی معلم را واسطه‌ی انتقال فضیلت‌ها به نسل آینده می‌دانست، و متفکران معاصر نیز نقش معلم را فراتر از آموزش علمی و در حد هدایت‌گری اخلاقی و اجتماعی معرفی می‌کنند. بدین ترتیب، نقش معلمان در تربیت اخلاقی نه تنها یک وظیفه‌ی شغلی، بلکه رسالتی انسانی و اجتماعی است.

از سوی دیگر، تربیت اخلاقی و ارزش‌محور صرفاً به معنای تکرار آموزه‌های سنتی یا بیان نصیحت‌گونه‌ی مفاهیم نیست، بلکه فرایندی پویا، تدریجی و متناسب با نیازها و شرایط نسل امروز است. دانش‌آموزان امروزی با حجم گسترده‌ای از اطلاعات، رسانه‌ها و پیام‌های متناقض روبه‌رو هستند؛ فضایی که اگر معلمان نتوانند با شیوه‌های نوین، جذاب و متقاعدکننده به هدایت آنان بپردازند، ممکن است ارزش‌های اصیل تحت تأثیر فرهنگ‌های بیگانه و ضد اخلاقی کمرنگ شود. بنابراین، بازاندیشی در شیوه‌های تربیت اخلاقی و بازتعریف نقش معلم در این عرصه ضرورتی اجتناب‌ناپذیر است.

از مهم‌ترین ویژگی‌های یک معلم ارزش‌محور، پایبندی به اصول اخلاقی در عمل است. دانش‌آموزان به‌خوبی میان کلام و رفتار معلم تمایز قائل می‌شوند و هرگونه تناقض میان آن دو، اثرگذاری پیام اخلاقی را کاهش می‌دهد. صداقت، عدالت، مهربانی، احترام، مسئولیت‌پذیری و انصاف، باید در رفتار روزانه‌ی معلم متجلی شود تا زمینه‌ی درونی‌سازی این ارزش‌ها در ذهن و دل دانش‌آموزان فراهم گردد.

نقش معلم تنها در انتقال ارزش‌ها خلاصه نمی‌شود؛ بلکه وی باید فضایی فراهم آورد که دانش‌آموز بتواند به‌طور فعال در فرایند یادگیری اخلاقی مشارکت کند. بحث‌های گروهی، فعالیت‌های مشارکتی، داستان‌گویی‌های اخلاقی، تحلیل موقعیت‌های واقعی و تمرین تصمیم‌گیری‌های ارزشی، از جمله ابزارهایی هستند که معلمان می‌توانند برای تقویت تفکر اخلاقی دانش‌آموزان به کار گیرند.

تربیت اخلاقی نیازمند پیوند میان شناخت، عاطفه و رفتار است. اگر دانش‌آموز تنها ارزش‌ها را بشناسد اما آن‌ها را احساس نکند یا در عمل به کار نگیرد، فرآیند تربیت کامل نخواهد شد. معلمان باید بتوانند میان این سه بعد پیوندی عمیق ایجاد کنند؛ یعنی ارزش‌ها را به‌گونه‌ای

آموزش دهند که هم در سطح شناختی درک شود، هم در سطح عاطفی احساس گردد و هم در سطح رفتاری به عمل تبدیل شود.

این کتاب تلاشی است برای بررسی جامع ابعاد مختلف نقش معلمان در تربیت اخلاقی و ارزش‌محور دانش‌آموزان. در فصل‌های مختلف کتاب، به مبانی نظری تربیت اخلاقی، جایگاه معلم در این فرآیند، روش‌های مؤثر آموزشی، چالش‌های پیش‌رو، و راهکارهای تقویت نقش معلمان پرداخته خواهد شد. همچنین با بهره‌گیری از تجارب میدانی و پژوهش‌های علمی، نمونه‌هایی از موفقیت‌ها و موانع موجود در این حوزه معرفی می‌شود.

امید است این اثر بتواند راهنمایی برای معلمان، دانشجویان علوم تربیتی، مدیران آموزشی و سیاست‌گذاران حوزه‌ی تعلیم و تربیت باشد تا اهمیت بیش از پیش نقش معلم در پرورش ارزش‌های اخلاقی دانش‌آموزان مورد توجه قرار گیرد. آینده‌ی جامعه در گرو نسلی است که نه تنها دانا، بلکه ارزش‌مدار و اخلاق‌گرا باشد.

در نهایت باید گفت، اگرچه معلمان تنها بازیگران صحنه‌ی تربیت اخلاقی نیستند و خانواده، رسانه و نهادهای اجتماعی دیگر نیز نقش بسزایی دارند، اما همچنان اثرگذاری مستقیم و بی‌واسطه‌ی معلم بر ذهن و جان دانش‌آموز جایگاهی ویژه دارد. معلم چراغی است که با نور ایمان، دانش و اخلاق، مسیر زندگی نسل آینده را روشن می‌کند.

فصل اول

مفاهیم پایه در تربیت اخلاقی

تربیت اخلاقی فرآیندی است که هدف آن پرورش و نهادینه‌سازی ارزش‌ها و اصول اخلاقی در افراد به ویژه در سنین کودکی و نوجوانی است. در این فرایند، معلمان نقش کلیدی و اساسی دارند، زیرا آن‌ها نه تنها دانش‌آموزان را در یادگیری مطالب علمی یاری می‌کنند، بلکه به شکل‌گیری شخصیت اخلاقی آن‌ها نیز کمک می‌کنند (ابراهیمی و کاظمی، ۱۳۹۴). تربیت اخلاقی می‌تواند زمینه‌ساز توسعه اجتماعی، فرهنگی و روانی فرد شود و در نتیجه به ایجاد جامعه‌ای با آگاهی، همدلی و مسئولیت‌پذیری منجر گردد (رفیعی، ۱۳۹۵).

از جمله مفاهیم پایه در تربیت اخلاقی می‌توان به «ارزش‌ها»، «اخلاق»، «شخصیت» و «نظم اجتماعی» اشاره کرد. ارزش‌ها، معیارها و اصولی هستند که رفتار و انتخاب‌های فرد را هدایت می‌کنند و می‌توانند شامل احترام، صداقت، انصاف و همکاری باشند (عظیمی، ۱۳۹۸). اخلاق به عنوان مجموعه‌ای از قواعد و اصولی که رفتارهای انسانی را هدایت می‌کند، تعریف می‌شود و تربیت اخلاقی به معنای انتقال این قواعد به نسل‌های آینده است (زارعی و تقوی، ۱۳۹۳).

شخصیت نیز یکی دیگر از مفاهیم کلیدی در تربیت اخلاقی است که به ویژگی‌ها و رفتارهای فردی اشاره دارد. شخصیت اخلاقی به توانایی فرد در تشخیص درست از نادرست و انتخاب رفتارهای صحیح بر اساس ارزش‌های اخلاقی اشاره دارد (مظفری، ۱۳۹۸). در این راستا، معلمان می‌توانند با استفاده از روش‌های مختلف آموزشی، به پرورش شخصیت اخلاقی دانش‌آموزان کمک کنند و آن‌ها را برای مواجهه با چالش‌های اخلاقی آماده سازند (حسینی، ۱۳۹۹).

نظم اجتماعی نیز به هنجارها و قوانینی اشاره دارد که بر رفتارهای افراد در یک جامعه حاکم است و تربیت اخلاقی می‌تواند به تقویت این نظم کمک کند. افرادی که دارای تربیت اخلاقی

قوی هستند، معمولاً به دنبال ایجاد و حفظ نظم اجتماعی در جامعه خود هستند و در نتیجه می‌توانند به شکل‌گیری جامعه‌ای پایدار و عادلانه کمک کنند (عسگری و مولوی، ۱۳۹۹).

در نهایت، تربیت اخلاقی در مدارس نه تنها به رشد فردی دانش‌آموزان کمک می‌کند، بلکه به نفع کل جامعه است. با ایجاد یک محیط آموزشی مثبت و حمایت از ارزش‌های اخلاقی، معلمان می‌توانند به پرورش نسلی با تفکر انتقادی، همدلی و مسئولیت‌پذیری کمک کنند که آینده‌ای روشن‌تر برای جامعه به ارمغان خواهد آورد (شفیعی، ۱۳۹۳).

تعریف تربیت اخلاقی

تربیت اخلاقی به مجموعه‌ای از فرایندها و فعالیت‌ها اطلاق می‌شود که هدف آن پرورش و نهادینه‌سازی ارزش‌ها و اصول اخلاقی در افراد، به ویژه کودکان و نوجوانان است. این فرآیند شامل آموزش رفتارهای صحیح، تقویت احساسات و نگرش‌های مثبت و آماده‌سازی فرد برای مواجهه با چالش‌های اخلاقی در زندگی روزمره می‌باشد (نظری، ۱۳۹۶).

تربیت اخلاقی نه تنها به معنای یادگیری قواعد و هنجارهای اجتماعی است، بلکه به فرآیند شکل‌گیری شخصیت و هویت اخلاقی فرد نیز ارتباط دارد. در این راستا، تربیت اخلاقی می‌تواند شامل آموزش تفکر انتقادی، پرورش همدلی، احترام به حقوق دیگران و مسئولیت‌پذیری اجتماعی باشد (احمدی و حسینی، ۱۳۹۴).

این نوع تربیت در محیط‌های آموزشی، به‌ویژه در مدارس، اهمیت ویژه‌ای دارد، زیرا معلمان به عنوان الگوهای رفتاری و اخلاقی، نقشی کلیدی در شکل‌گیری نگرش‌ها و رفتارهای دانش‌آموزان ایفا می‌کنند. تربیت اخلاقی به دانش‌آموزان کمک می‌کند تا درک بهتری از ارزش‌ها و اصول انسانی پیدا کنند و توانایی تصمیم‌گیری اخلاقی را در موقعیت‌های مختلف کسب کنند (زارعی و تقوی، ۱۳۹۷).

بنابراین، تربیت اخلاقی به عنوان یک فرآیند فراگیر، نه تنها بر یادگیری دانش‌آموزان تأثیر می‌گذارد بلکه می‌تواند به توسعه اجتماعی، فرهنگی و روانی جامعه نیز کمک کند (شریفی و عزتی، ۱۳۹۵). این نوع تربیت به شکل‌گیری افرادی با مسئولیت‌پذیری اجتماعی و پایبند به ارزش‌های انسانی منجر می‌شود که می‌توانند در بهبود شرایط اجتماعی و ارتقای کیفیت زندگی در جامعه مؤثر باشند.

اهمیت تربیت اخلاقی در مدارس

تربیت اخلاقی در مدارس از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و نقش بسیار حیاتی در توسعه شخصیت دانش‌آموزان و بهبود کیفیت زندگی اجتماعی آنان ایفا می‌کند. در زیر به برخی از دلایل اهمیت این نوع تربیت اشاره می‌شود:

۱. توسعه شخصیت سالم: تربیت اخلاقی به شکل‌گیری شخصیت سالم و متعادل کمک می‌کند. ارزش‌ها و اصول اخلاقی که در دوران تحصیل به دانش‌آموزان آموزش داده می‌شود، موجب تقویت ویژگی‌هایی مانند صداقت، مسئولیت‌پذیری و احترام به دیگران می‌شود (رفیعی و نیک‌خواه، ۱۳۹۷).

۲. مواجهه با چالش‌های اخلاقی: در دنیای پیچیده امروزی، دانش‌آموزان با چالش‌های اخلاقی مختلفی روبرو هستند. تربیت اخلاقی آن‌ها را برای تشخیص صحیح از نادرست و اتخاذ تصمیمات اخلاقی در موقعیت‌های دشوار آماده می‌کند (مظفری و زارعی، ۱۳۹۶).

۳. تقویت مهارت‌های اجتماعی: آموزش‌های اخلاقی در مدارس به تقویت مهارت‌های اجتماعی دانش‌آموزان کمک می‌کند. این مهارت‌ها شامل همدلی، همکاری و ارتباط مؤثر با دیگران است که برای موفقیت در زندگی اجتماعی و حرفه‌ای ضروری هستند (عظیمی، ۱۳۹۸).

۴. کاهش رفتارهای نامناسب: تربیت اخلاقی می‌تواند به کاهش رفتارهای نامناسب و ناهنجار در مدارس کمک کند. دانش‌آموزانی که در محیط‌های آموزشی ارزش‌های اخلاقی را یاد می‌گیرند، احتمالاً کمتر به سمت خشونت، قلدری و دیگر رفتارهای آسیب‌زا می‌روند (حسینی و رحیمی، ۱۳۹۵).

۵. تقویت انسجام اجتماعی: تربیت اخلاقی می‌تواند به ایجاد حس همبستگی و انسجام در جامعه کمک کند. افرادی که به ارزش‌های انسانی پایبند هستند، تمایل بیشتری به مشارکت در فعالیت‌های اجتماعی و تقویت روابط انسانی دارند، که این امر به بهبود شرایط اجتماعی و فرهنگی جامعه منجر می‌شود (شیری و شریفی، ۱۳۹۶).